

Uz sākumlapu>Ģimenes lietas un mantojums>Mantojums>Lietu tiesību (in rem) pielāgošana
Lietu tiesību (in rem) pielāgošana

Vācija

1 Kādas lietu tiesības (in rem) var rasties mantošanas ceļā saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem?

Vācijas tiesību sistēmā visi mirušā īpašumi, t. i., visas tiesības un pienākumi, pēc nāves tiek nodoti mantniekiem. Ja mirušais atstāj mantojumu vairākiem mantniekiem, tas saskaņā ar Civilt kodeksa (*Bürgerliches Gesetzbuch (BGB)* 2032. pantu) kļūst par šo mantnieku kopīpašumu. No mantošanas neizriet jaunas lietu tiesības. Mirušās personas novēlējumi un norādījumi par mantojuma sadali ir spēkā, tikai piemērojot saistību tiesības.

Tomēr kopš ES Mantošanas regulas stāšanās spēkā gūtā pieredze liecina, ka problēmas sevišķi var radīt īpašuma pārdošanas ierobežojumi saistībā ar tiem Vācijas tiesību aktu noteikumiem, kas attiecas uz sākotnējo un secīgo mantošanu (*Vor- und Nacherbfolge*) (Civilt kodeksa 2100.–2146. pants). Tā ir procedūra, kad mirušais ir norādījis vairākus mantniekus, kas manto secīgi, proti, kāda persona (*Nacherbe*) iegūst mantojumu secīgi — tikai pēc tam, kad vispirms to ir mantojusi cita persona (*Vorerbe*). Tomēr secīgais mantnieks mirušā nāves brīdī iegūst sagaidāmās tiesības (*Anwartschaftsrecht*). Sagaidāmās tiesības ir juridiska garantija, kas attiecas uz īpašuma iegūšanu gadījumos, kad to reglamentē vairāki akti un kad pirmais saņēmējs vairs nevar vienpusēji novērst, ka īpašumu secīgi iegūst (*Eigentumserwerb*) otrs saņēmējs. Civilt kodeksā nav speciālu noteikumu par sagaidāmām tiesībām. Tādēļ, ņemot vērā lietu tiesību izsmeljošo sarakstu (*numerus clausus* princips īpašuma tiesībās), tās nevar uzskatīt par lietu tiesībām. Tomēr tās ir subjektīvās tiesības ar lietu tiesību sekām.

Saistībā ar sākotnējo un secīgo mantošanu sākotnējiem mantniekiem ir noteikti dažādi ierobežojumi un pienākumi; īpaši ir ierobežotas iespējas pārdot īpašumu. Secīgās mantošanas gadījumā zemi nevar pārdot, ja tādējādi tiek pārkāptas secīgā mantnieka tiesības (Civilt kodeksa 2113. panta 1. punkts). Tas pats attiecas uz dāvinājumu pārdošanu (Civilt kodeksa 2113. panta 2. punkts). Tomēr persona var pēdējās gribas rīkojumā norādīt, ka sākotnējais mantnieks būs atbrīvots no dažiem no šiem ierobežojumiem Pārdošanas ierobežojumi secīgās mantošanas gadījumā ir jāreģistrē Vācijas Zemes reģistrā.

2 Vai šādas lietu tiesības (in rem) tiek reģistrētas nekustama vai kustama īpašuma reģistrā un, ja tā, vai šāda reģistrācija ir obligāta? Kurā reģistrā vai reģistros tās reģistrē un kādas ir reģistrācijai izvirzītās prasības un piemērotā kārtība?

Saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem visas mirušā tiesības pēc nāves automātiski pāriet mantniekam vai līdzmantniekiem. Tādējādi šīs tiesības un pat reģistros iekļaujamās tiesības šajā gadījumā nav jāreģistrē. Ja mantniekam(-iem) pāriet kādas reģistrējamas tiesības, attiecīgo reģistru (Zemes reģistra, Uzņēmumu reģistra) dati pēc mantošanas vairs nebūs precīzi un ir jālabo. Šajā saistībā mantošana ir jāapliecina ar oficiāliem vai apstiprinātiem aktiem vai Eiropas mantošanas apliecību. Saistībā ar dažiem turpmākiem darījumiem (piemēram, apgrūtinājuma uzlikšana mantotai zemei) ir jāveic labojumi, reģistrējot mantnieku vai līdzmantniekus Zemes reģistrā.

Ar sākotnējo un secīgo mantošanu un secīgā mantnieka sagaidāmām tiesībām saistītie īpašuma pārdošanas ierobežojumi rodas līdz ar mirušā nāvi.

Tomēr sākotnējo un secīgo mantošanu reģistrē Zemes reģistrā, lai novērstu, ka īpašumu bez apgrūtinājumiem labticīgi pārņem trešās personas.

Ja atsevišķiem mantniekiem vai labuma guvējiem (saskaņā ar saistību tiesībām) atbilstoši tiesību aktiem vai pēdējās gribas rīkojumam pienākas konkrēta manta, īpašumtiesības uz šo mantu tiem nodod, noslēdzot līgumu ar mantniekiem, un attiecīgā gadījumā tiesības uz nekustamo īpašumu reģistrē Zemes reģistrā, pamatojoties uz oficiāliem vai apstiprinātiem aktiem.

3 Kādas ir ar lietu tiesību (in rem) reģistrāciju saistītās sekas?

Mantniekam vai līdzmantniekiem mantošanas rezultātā nodoto lietu tiesību reģistrēšanai ir tikai deklaratīva nozīme. Tomēr reģistrēšana ir pamats trešo personu labticībai un ir nepieciešama dažiem turpmākiem darījumiem.

4 Vai ir spēkā īpaši noteikumi un procedūras, lai pielāgotu lietu tiesību (in rem), uz ko persona ir tiesīga saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem, gadījumā, ja tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā persona atsaucas uz attiecīgo tiesību, šāda lietu tiesība (in rem) nav zināma?

Vācijas tiesību sistēmā nezināmas lietu tiesības parasti pielāgo līdzvērtīgām Vācijas tiesību normām. Tā kā reģistrācijas procedūrā vienmēr ir vajadzīgs drošticams reģistrācijas pamatojums, mantniekiem var būt nepieciešams sastādīt papildu nodošanas aktu, kā to prasa Vācijas tiesību akti par prasījumiem saskaņā ar saistību tiesībām. Saskaņā ar ES Mantošanas regulas 1. panta 2. punkta l) apakšpunktu uz reģistrācijas procedūrām regula neattiecas.

Lapa atjaunināta: 06/09/2019

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspeļojotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.